

Patrik Silvestr

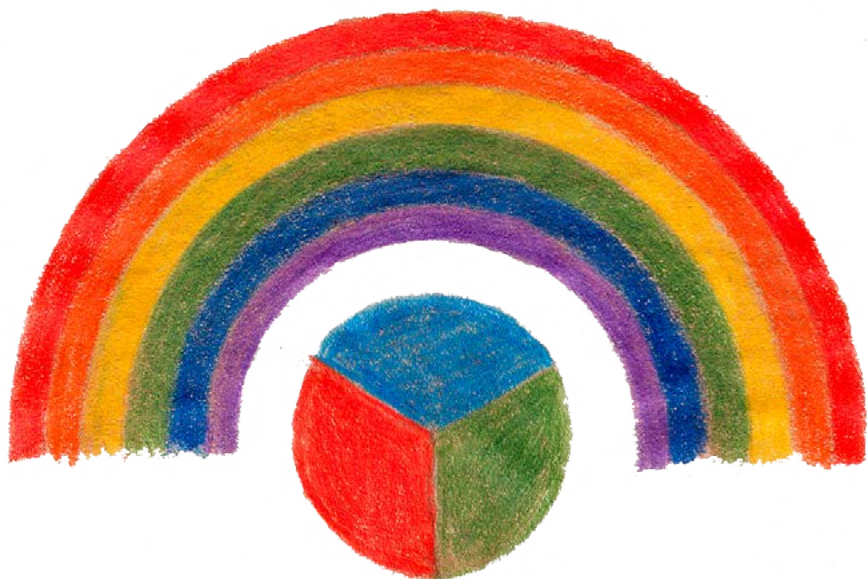
THE FANS OF LOVE

HUMORISTICKÁ KOMEDIE V ANGLICKÉM JAZYCE
A HUMOROUS COMEDY

THE FANS OF LOVE

Humoristická komedie

Patrik Silvestr

Edice pro podporu poznání v oblasti humánních věd

Dokončeno 1983 – Copyright 2013

Všechna práva vyhrazena

EDICE PRO PODPORU POZNÁNÍ V OBLASTI HUMÁNNÍCH VĚD
2. řada

Patrik Silvestr
THE FANS OF LOVE
Humoristická komedie

www.patriksilvestr.cz

Vydal ELTISK, vydavatelství a nakladatelství
Mariánské náměstí 63, 688 01 Uherský Brod
www.eltisk.cz
vydavatelstvi@eltisk.cz

Sazba a tisk ELTISK s.r.o. Uherský Brod

Ilustrace a úprava obalu, ilustrace úvodní stránky Andrea Dudková

Vydáno v roce 2015
Vydání druhé

Všechna práva vyhrazena. Tato kniha a ani její části nesmí být rozmnožována tiskem, fotokopíemi, počítačovými datovými soubory, ani jiným způsobem bez předchozího svolení autora.

ISBN 978-80-904705-6-9

OBSAH

Úvod	5
Persons	8
A European Tourist Looks out for a Wife (A)	9
A Russian Refugee in Love with Julie (B)	28
A Catholic Priest on a Secret Mission (C).....	44
An Old Man Looks for his Lost Wedding-Hat (D)	53
Popisy k jednotlivým titulům edice.....	62

Úvod

Tuto komedii jsem napsal před třiceti léty v roce 1983. Její vznik má své pozadí. Jako student americké literatury ve Spojených státech jsem si oblíbil komediální televizní seriál „The Love Boat“ = Loď Lásky. Jednalo se o výletní loď, kde trávili svou dovolenou různí pasažéři. Herecká posádka této lodi u mne získala velké sympatie, takže jsem po návratu ze Spojených států do Západního Německa sepsal tuto humoristickou komedii a předložil ji mé bývalé docentce na univerzitě, rodilé Američance, u níž jsem ještě před studiem ve Spojených státech absolvoval během studia seminář americké krátké povídky (short story). Tato komedie ji velmi zaujala, mimo humoru se jí líbily dialogy.

Rozhodl jsem se, že toto dílo neponechám v šuplíku. Od příslušné americké televizní stanice jsem si vyžádal adresu na příslušného producenta v Hollywoodu. Sekretářka mi sdělila, že jejich (script) writers (spisovatelé/scenáristé) podléhají ochraně odborů, ale ať jim své dílo zašlu. V dalším dopise mi potvrdila jeho příjem.

Po delší době mi tuto komedii poslal zpět osobně producent, kde mi v delším dopise sdělil, že mé dílo nezapadá do rámce jejich produkce, ale že mně přeje hodně zdaru při mém dalším psaní. Třeba se jednalo i o povzbuzení pro další pokus pro jeho společnost. To mi však napadá až nyní. - Věnoval jsem se raději plně jistému zajištění své existence.

Při mé příští cestě do Spojených států jsem tuto komedii předložil jednomu profesorovi pro literaturu na univerzitě, kde jsem dříve studoval. Sdělil mi, že jsem nemohl uspět, poněvadž jsem napsal společenskou komedii, která nemá v USA tradici. Ihned jsem si uvědomil, že u amerických televizních komediích se jedná o vztahové komedie mimo společenský kontext.

Utahuji si původně i z komunismu, avšak ne z Ruska, takže politický aspekt této komedie patří dnes do dějin.

Srdcem dramatu je konflikt, dialog je jeho duší. Konfliktů je zde více, protože se jedná o čtyři integrační části. Některé konflikty jsou objektivní, některé subjektivní, to znamená v duši hrdiny, vztah je přitom druhotnou záležitostí.

Pozitivní zhodnocení americkými odborníky lze pokládat za kladnou recenzi, kterou toto skromné dílo automaticky získalo, a tak jsem se rozhodl

zahájit s ním druhou ediční řadu. Obvykle vplývá do literárního díla i část biografie. Zde se však jedná o ryzi „poezii“.

Doporučuji četbu této komedie mimo všechny zájemce středním školám s maturitním zaměřením, gymnáziím a studentům anglického jazyka. Nevylučuji, že by tato komedie mohla posloužit i jako motivační stimulus při studiu anglického jazyka, i když četba bude vyžadovat občasné použití slovníku.

V případě produkce by to žádalo držet se struktury dramatu a zařadit první scény od všech čtyř částí do expozice, poslední do konce. Seřazení dalších scén by mělo směřovat k vrcholu dramatu a odsud spádem k ukončení cesty do přístavu.

V původním titulu byla tato komedie vydána v minimálním nákladu za účelem registrace. Aby mohlo být dílo nabídnuto čtenářům a dalším uživatelům, byl změněn jeho titul na *THE FANS OF LOVE = FANOUŠCI LÁSKY*. Jména osob posádky byla rovněž změněna. Zachováno bylo pouze jméno Julie, poněvadž to vyžadovaly originální scény se vztahem na dílo Shakespeara.

Věřím, že se při četbě tohoto díla čtenář pobaví a s chutí zasměje. Ale i vzhledem ke studiu jazyka může být obsah tohoto díla přínosem pro studenty na gymnáziích a středních školách. Angličtina totiž velmi citlivě rozlišuje při volbě gramatických časů. U budoucího času s „going to“ se například jedná o subjektivní kontext, částečně i u will-future, jinde se setkáváme v celé řadě případů, od jejichž vyjmenování upouštím, o situativní kontext. Zatímco u epiky dominuje především minulý čas prostý, (částečně se vyskytuje minulý čas průběhový a předminulý), ve hře a dramatu je to čas předpřítomný, který vyžaduje aktualita děje, pokud postava nemluví o minulosti, jak je tomu například ve III. Scéně první části. Toto skromné dílo může posílit smysl pro správné užívání gramatických časů v anglickém jazyce ve vědomí studentů.

Zvolil jsem pro úvodní stránku symbolický vstup do tohoto díla. Trojúhelníky v kruhu symbolizují dle mé sekundární interpretace jednotlivé složky duše člověka: červená zastupuje nevědomí, zelená podvědomí a modrá vědomí jako barva aktivity u čtenáře konkrétně v tomto díle. Vědomí zde tedy hraje první hlavní úlohu. Při sloučení těchto tří základních barev vzniká barva bílá, která vyjadřuje jednotu lidské duše. Duha je primárním pozitivním symbolem nevědomí dobré budoucnosti člověka, kterou tímto symbolickým aktem přeji jak čtenáři tohoto díla, tak i všeobecně člověku, jemuž by z obsahu této práce mohlo vyplynout i nějaké dobro.

Julie: Wow! Our clock is ten times slower. – Captain, you should buy it.

Captain: I'd rather stick to our old clock. I couldn't navigate with the Russian wonder. (*he salutes and leaves*)

Scene IV

On the staircase

Doctor: Julie, I've discovered a new love for you.

Julie: Where have you discovered it?

Doctor: In my heart. – We are colleagues. Why shouldn't we love each other?

Julie: It's too late.

Doctor: Why?

Julie: I've just fallen in love with a passenger.

Doctor: When did it happen?

Julie: Half an hour ago.

Scene V

Downstairs

Refugee: George, I need a doctor.

George: We have a doctor aboard ship. His name is Adam Baker.

Refugee: Is he a good doctor?

George: Yes, he is.

Refugee: Can he do anything?

George: Yes, he can. Whatever you want.

Refugee: I must pay him a visit in the near future.

Joe: Your whisky, sir.

Refugee: At once. Whisky is my best friend, a great comforter.

Scene VI

In doctor's cabin

Refugee: *(knocks at the door)*

Doctor: Come in!

Refugee: Doctor, can you help me?

Doctor: Is anything wrong with you?

Refugee: Yes, I have bow-legs. This is a serious handicap for me.

Doctor: Why?

Refugee: Well, I've had a lot of lovers, but as soon as I took off my pants, I always lost them. I need a cosmetic operation in order to make further progress with Julie. I'm extremely in love with her. But until now, I haven't dared to take off my pants. – Could you break my legs and straighten them a bit, please, doctor?

Doctor: I'm not strong enough to do that. I only comfort passengers when they are taken ill. You need a man who works with bones.

Refugee: Oh, I see. You mean a grave-digger?

Doctor: No. I mean an orthopedist.

Refugee: Give me some emergency advice at least.

Doctor: Don't take off your pants in Julie's presence.

Refugee: Maybe I could, because she only looks into my eyes.

Doctor: But her eyes could easily wander, and then you'd lose her forever.

Refugee: Thank you very much for your advice, doctor.
Doctor: Don't mention it. It was my pleasure.
Refugee: See you later.
Doctor: OK. (*in front of a mirror by himself*) So, now I have an effective weapon against my rival. I can tell Julie and she will be mine. - No, I won't do that, because I have a disfiguration myself. (*he looks into his mouth*) A sag of the left tonsil.

Scene VII

In the refugee's cabin

Refugee: (*sings*) Love me tender, love me sweet, never let me go...
Julie: (*alone outside, knocks at the door*)
Refugee: Who's there?
Julie: A visitor.
Refugee: Thank you, I'm going to put on my pants immediately.
Julie: You don't have to.
Refugee: Why not?
Julie: It's me, Julie.
Refugee: Wait a minute, please. (*in a low voice*) I must hide my legs first. (*he puts on his pants, but forgets to pull up his zipper, a shirt-corner hangs out*)
Julie: I came to visit the stronger sex.
Refugee: Which always gets weak in the presence of the weaker sex.
Julie: Could you come into my cabin?
Refugee: When?
Julie: Now. I want to show you something.

An Old Man Looks for his Lost Wedding-Hat (D)

Scene I

Captain: Can I believe my eyes, Johnny? You took part in the last cruise. I'm happy to see you again.

Old Man: Captain, I had to come back because I left behind my wedding-hat last time.

Captain: Is a hat such a precious thing that you took a trip from New England across the whole country?

Old Man: Captain, this hat is special. Our cat used to sleep in it. And now, when it is missing, she's constantly mewling and seeking it. My wife sent me here to bring it back.

Captain: Where did you forget it?

Old Man: That's an important question. We're old friends, I'll make no bones about the whole affair. – I had a secret lover with me, you know. While my wife was reading her psychic books, I was visiting forlorn places in the bowels of this ship with my sweetheart and, in the rapture of happy feelings, I lost my hat.

Captain: We have to search the whole ship.

Old Man: It's not necessary. We just have to enter a room which was our favourite hiding-place.

Scene II

Old Man: Captain, I felt as if I were in the seventh heaven. We were like two little and cheerful children.

Captain: (*sighs*) O childhood, you lost paradise!

Old Man: O old age, you re-gained paradise!

Captain: Continue.

Old Man: Excuse me. – I’m a little distracted. Yes. I chased her around this chair and caught her. She turned around and surrendered to me. Her innocent young face revealed an unconditional surrender. Her blue eyes closed and her lips opened.

Captain: Yes, yes, yes, continue.

Old Man: Her lips opened to be kissed without an end.

Captain: Continue, please, continue.

Old Man: Then, her charming body sank into my arms to be caressed. We sat down upon this chair to enjoy the sweet fruit of physical love. (*sits down*)

Captain: Don’t continue.

Old Man: Oh, I can see my hat, over there in the corner. – My goodness! What’s happened? I can’t stand up.

Captain: O Heaven! You punishing Justice. (*by himself*) He sat down into the German glue. – Johnny, Johnny, my dear friend, we’ll never separate you from this chair again. The glue is terrible and eternal. It combines two objects forever.

Old Man: You’re terrifying me, Captain.

Captain: I’ll fetch George.

Scene III

In the corridor

Captain: George, a terrible accident has just shaken this ship.

George: Do I have to give the alarm?